

[Arne Jensen]

glade for at registrere indstillingen i det radikale venstre. Vi bemærkede, at det var et ganske positivt indlæg, ordføreren for de radikale kom med, og vi glæder os som sagt til udvalgsarbejdet.

Det er da rigtigt, som statsministeren siger, at det ikke er særlig svært at finde på nye udgifter. Det, det drejer sig om, er, om det er nyttige udgifter, vi fremkommer med, og det finder vi at det er i dette tilfælde, og jeg håber da også på, at der vil være så stor bevægelighed også i regeringspartierne, at vi kommer lidt længere end det, der er antydnet i det særdeles stilfærdige lovforslag fra statsministeren.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Kun to små bemærkninger. Statsministeren sagde nøjagtig det, jeg havde forventet: at det var læserne og læsernes køb af aviserne, der skulle bestemme, hvilke aviser der var på markedet. Her mener jeg, man tager fejl, for selvfølgelig er det altafgørende for en avis, at den bliver købt, og at den bliver læst, men for økonomien er det lige så afgørende, at der bliver reklameret i den, og derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at man også ser på forslaget om at supplere nogle dagblades indtægter i forhold til andre dagblades annonceindtægter. Jeg synes, det ville være en ligestilling af de læsere, som læser forskellige aviser, og så ville det netop udtrykkeligt være læserne, der afgjorde, hvilke aviser der skulle være på markedet.

Den anden lille bemærkning er, at statsministeren jo ikke kom ind på mange af de indlæg, der havde været, og derfor heller ikke tog stilling til, om dagbladslignende publikationer var omfattet af det nye lovforslag.

Wilhjelm (VS):

Min bemærkning tager også udgangspunkt i statsministerens udtalelser om, at det skal være læserne og læsernes valg af aviser, der skal bestemme, hvilke aviser der kan findes på markedet.

Jeg synes for det første, at det er en tilsidesættelse af den kendsgerning, at et lille sprogområde derved kun får en presse, der svarer til det store flertals opfattelse, og som er nødt til i et eller andet omfang at lefle for det store flertal. Vi bliver fattigere på den måde.

Det er nu, hvad det er. Men jeg vil spørge, om statsministeren med den bemærkning så ikke har betænkeligheder ved, at det for et års tid siden faktisk var en meget, meget lille gruppe kapitalstærke personer, der bestemte, hvilke aviser der skulle være på markedet, idet de i løbet af en måned skaffede et beløb, som svarer til 55 års forhøjelse efter statsministerens forslag. 55 gange de 3 mill. kr., som man her vil forhøje tilskuddet til finansieringsinstituttet med, klarede en lille bitte, bitte kreds af kapitalstærke mennesker, og dermed har de reelt besluttet – hvis det ellers kan forenes med statsministerens opfattelse af demokrati – hvad der skal være af udbud af dagblade på det danske marked.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hvis man ser indsamlingen til den pågældende avis, som hr. Wilhjelm refererer til, i forhold til indsamlinger, som i årenes løb er foretaget f. eks. til et andet dagblad, som har sit domicil i Dronningens Tværgade, så er måske dråben stor for Pilestrædes vedkommende, men de mange dråber, der i årenes løb er plasket ned på Dronningens Tværgade, er pudsigt nok sammenlagt – og især hvis man tager læsertallet i betragtning – som en sø.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg er ikke bekendt med, at statsministerens partifælle og medlem af den konservative hovedbestyrelse landsretssagfører Kristian Mogensen var rundt med indsamlingslister på gulvet på alle Danmarks arbejdspladser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

I overensstemmelse med aftale fra sekretærmødet skal jeg foreslå, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget.

Imidlertid har fru Marianne Bentsen-Pedersen foreslået, at lovforslaget henvises til kulturudvalget, og da der således foreligger 2